

Скарбничка

Дитяча газета

**Как Наташа
разгадала загадки** 2

Пригоди шукачів 4

Компас 6

Єнот 7

Изобретения детей 8

Веселый English 9

Їжак 11

**Привіт,
любі діти!**

А ви знаєте, що
15 травня святку-
ють Міжнародний
день сім'ї, а 1 черв-
ня – День захисту
дітей?

Свято сім'ї було встановлено в 1933 році Генеральною асамблеєю ООН. У цей день кожен повинен ще раз подякувати членам своєї родини за те, що вони роблять для нього. А ще замислитися над тим, що сім'ю треба берегти і шанувати, вона – найголовніше в житті для кожного з нас. Саме тут ми вчимося любові, відповідальності, турботи і поваги. Сім'я – це родичі, близькі та рідні люди. Ті, кого ми любимо, про кого піклуємося, кому бажаємо добра і щастя.

З кого ж складається сім'я? Відповідь на це запитання дізнаєтеся, розгадавши загадки.

Поруч з ним ми всі щасливі,
Бо він добрий, справедливий,
Вміє він всього багато.
Гордимось, бо це наш.....

Ніжна, лагідна, рідненька,
Як голубонька сивенька.
Нам би небо прихилила.
Це наша мила.

Він чимало літ прожив,
На повагу заслужив.
Для матусі він – татусь,
А для мене він –

Гладить, пестить та голубить,
Розуміє нас і любить.
Я до неї пригорнуся,
Бо вона моя.....

Хитрі очі, дві косички.
У веснянках ніс та щічки.
Непосида невеличка
Називається.....

А тепер гляньте ось на цей малюнок. Що ви бачите на ньому?

Дерево. Сильне, могутнє дерево. А тепер уявіть собі, що це не дерево, а ваш рід. Де б ви на цьому дереві знайшли самих себе, найменших членів роду? Ви – це молоденькі зелені листочки; гілки – це ваші тато і мама. Стовбур – це ваші дідуся, бабусі... А коріння – це вже прадіди, ті, хто жив сто чи й двісті років тому. Діти, спробуйте намалювати своє родовідне дерево.

От ви знаєте імена ваших батьків, дідуся та бабусь, можливо, комусь відомі і прабабці, і прадіди. Та мало кому відомі ті родичі, які жили сто, двісті років тому. А от чи знайомі ви з тим, хто все-таки добре дослідив своє, так би мовити, коріння? У Біблії подається родовід Ісуса Христа. Він досліджений аж від самого початку. Ісус знав усіх своїх предків аж до першої людини на землі, яку звали Адамом. І я хочу сказати, що той самий Адам є і вашим пращуром, адже всі люди на землі є його нащадками.

Том і Вуглинка

**Павлик
списав
у Зіни
задачу**

**Радість
бабусі**

Как Наташа разгадала загадки

Наташа приехала к бабушке на дачу самая первая из всех внуков. Конечно, она приехала не одна, а с мамой. Но мама погостила у бабушки всего недельку. Ей нужно было на работу. А Наташа осталась еще на целый месяц. Один за другим к бабушке приезжали старшие внуки и внучки. И вот, наконец-то, собрались все шестеро.

Каждый день перед Наташей возникала загадка: как бабушка с дедушкой и старшие их внуки каждый раз, когда Наташа бегала украдкой на огород, чтобы полакомиться клубникой, всегда узнавали, что делала на огороде Наташа? Конечно, никто ее за это и не думал ругать, а просто шутили над ней, повторяя дедушкины слова: «Что, ягодка наша, ты снова клубничкой угощалась? Ну, на здоровье!»

Однажды бабушка попросила внуков помочь ей собрать клубнику.

– Только, пожалуйста, постарайтесь сделать это как можно побыстрее. Не ешьте ягоды сейчас. Сначала собирайте побыстрее для меня – я хочу вам приготовить вареников с клубникой, а потом, если захотите, пойдете и нарвете для себя покушать.

Каждый из ребят взял миску, и все дружно отправились на огород.

«Интересно, а что если я сегодня съем хоть одну или две ягодки – кто-нибудь заметит это?» И Наташа, убе-

дившись, что никто не смотрит в ее сторону, быстро засунула в рот две самые спелые, крупные ягоды. «Всего две штуки! По миске, наполненной клубникой, никак не скажешь, что я ела ягоду, – подумала Наташа, – сегодня, наверное, никто уже ничего не скажет мне».

К большой радости Наташи, привычных слов ей действительно никто не сказал. Вот только бабушка, посмотрев на нее, рассмеялась:

– А Наталочка все-таки не вытерпела!

– Что не вытерпела? – спросила Наташа.

Она уже забыла о ягодах и не могла понять бабушкиных слов.

– Не вытерпела и наелась клубники, – объяснила бабушка.

– Бабушка! Ну как ты могла догадаться? – вырвалось у Наташи.

– Очень просто, – ответила бабушка, – твое личико мне рассказало.

Бабушка поднесла к Наташину лицу зеркало, и девочка сразу же разгадала загадку, которая не давала ей покоя столько дней. Оказывается, Наташины губы были красными от клубники. Да еще и одна щека запачкалась клубничным соком.

– Хочу рассказать тебе еще об одном зеркале, – сказала бабушка, вытерев руки полотенцем и посадив внука на свои колени. – Вот послушай.

И бабушка рассказала Наташе, что Сам Бог подарил

людям необычное зеркало, в котором они могут увидеть, что запачкались. Конечно, в этом зеркале нельзя увидеть клубничный сок на щеке, но в нем можно заметить свои неправильные поступки. Например, если бабушка попросила о чем-нибудь своих внуков, а они этого не сделали, хотя сказали, что сделали, то Божье зеркало им может подсказать, что они обманули бабушку. Это Десять Божьих Заповедей, одна из которых говорит: «Не произноси ложного свидетельства...», то есть не обманывай.

– Бабушка, – неожиданно сказала Наташа, – ты помогла мне разгадать еще одну загадку. Я никак не могла понять, почему мне было так неприятно, когда ты догадалась, что я ела клубнику! А теперь мне понятно. Я просто раньше не успела посмотреть в Божье зеркало.

Бабушка даже не ожидала, что ее младшая внучка так хорошо усвоит ее урок! И, конечно же, очень обрадовалась, что их маленькая Наташа разгадала для себя такие важные загадки.

За обедом бабушка не вытерпела и рассказала всем, как Наташа с помощью двух зеркал разгадала две загадки. Наташи за столом уже не было – она успела покушать и побежала играть во двор.

СЯЄ СОНЕЧКО У НЕБІ

Сяє сонечко у небі,
Запашний розкрився цвіт,
Знати кожному нам треба,
Хто створив цей дивосвіт.

Одягну найкращу сукню,
В коси стрічку заплету,
Взявши братика за руку,
З ним до церкви я піду.

Опікується Спаситель
І дорослими, й дітьми,
До святого храму кличе
Із гріховної пітьми.

Шлях до правди не широкий,
Та з-між тисячі доріг
Бог направить наші кроки
До осель Своїх святих.

Олена Криштальська

Лабіринт Старт

Математика

Проведи лінію до
правильного розв'язку.

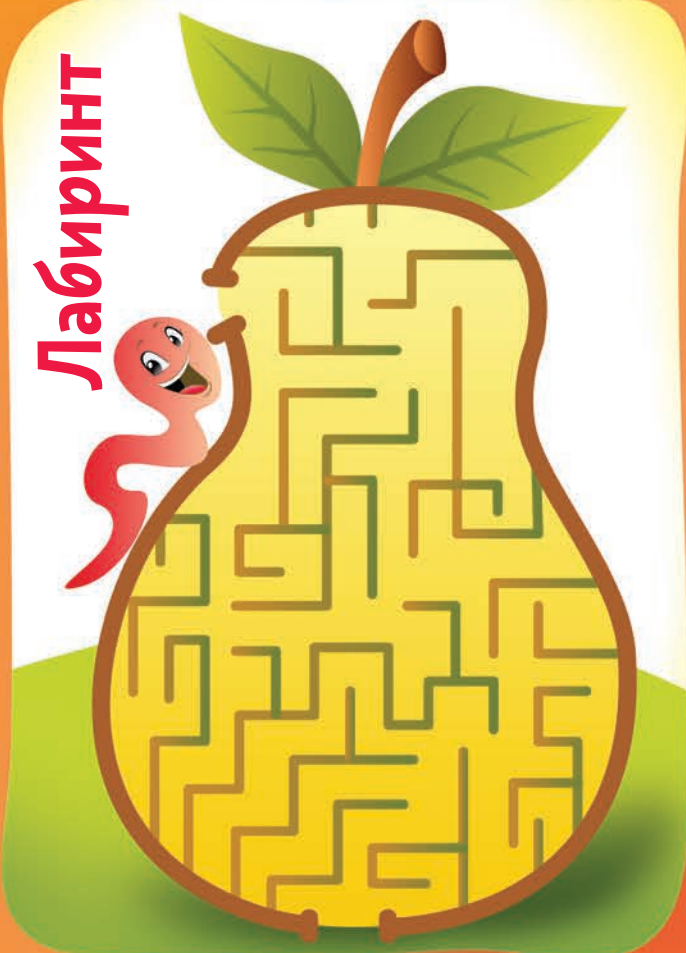
Как цыплята повзрослели!
Мне их просто не узнать!
Побелели, пополнили
И теперь их не догнать!

Мы, друзья, взрослеем тоже,
Незаметно так растем.
К небу тянемся, похоже,
Ночь за ночью, день за днем.

Пролетит, как птица, лето,
Жаркие пройдут деньки,
И тогда заметим это –
Куртки станут коротки.

Ольга Бокова

Лабиринт

Раскрась

Румяное и сладкое, я расту на ветке,
любят меня взрослые и маленькие детки.

Том і Вуглинка

Том грався на галявині, коли помітив Боба. Той ішов до річки, і в нього в руках був мішок. У мішку щось рухалося, тому Том запитав, що там.

– А, це просто цуценя дворняжки. У нас їх багато, так що цього доведеться втопити.

– Ой, не топи його, – попросив Том, – краще віддай його мені.

– Добре, тільки дивися, щоб він не повернувся до нас у двір, – попередив Боб.

– Обов'язково! – відповів Том і стрімголов кинувся додому.

Тут він відкрив мішок і дістав звідти маленьке чорненьке цуценя. «Яке гарненьке! – подумав Том. – А якби я вчасно не помітив Боба, ти б уже лежало на

дні річки». Ніби все розуміючи і бажаючи віддячити новому господарю, цуценя зі скавучанням бігало навколо й лизало руки Тома. «Назvu тебе Вуглинкою, – сказав Том вголос, – бо ти чорненьке, як сажотрус». З того часу Том і Вуглинка стали нерозлучними друзями, куди б Том не пішов, Вуглинка всюди бігла за ним.

Минуло два роки. Вуглинка виросла і стала великою гарною собакою. Одного разу, переходячи через річку по вузькому навісному мосту, Том перечепився і впав у воду. Хлопчик не вмів плавати, зате Вуглинка була чудовим плавцем. Вона кинулася в річку, схопила Тома за комір куртки і перетягнула до найближчого берега.

Том дуже перелякався і до того ж зовсім промок. Утім, передусім обійняв свою рятувальницю і сказав:

– Знаєш, Вуглинко, тепер ми квити. Колись я врятував тебе, а тепер ти врятувала мене. Я куплю тобі новий нашійник, а ще ми побудуємо для тебе нову будку. Чи, може, ти хочеш ще щось?

– Гав-гав-гав! – Вуглинка залилася радісним гавканням, яке, як ми всі чудово знаємо, можна перекласти так: «Я б хотіла назавжди з тобою залишитися».

А ви чекаєте того часу, коли тварини і люди знову будуть піклуватися один про одного? Тоді не забувайте виявляти доброту до своїх домашніх тварин, а також до всіх живих істот, які нас оточують.

Василь Сухомлинський

Гвинтик

Юрко готував домашнє завдання з граматики. Він переписав кілька речень. Треба було ще підкреслити іменники, але Юрко поспішав. Він швиденько згорнув зошит і побіг до хлопців грати в м'яча.

Увечері батько перевіряв зошити й помітив, що там не все гаразд.

– Чого ж ти не закінчив роботи? – запитує сина.

А Юрко не знає, що й казати.

– То дрібничка, то гвинтик...

– Слухай, що я тобі розповім, – мовив тоді батько.

– На заводі збудували великий літак. Багато людей працювало, щоб усе якнайкраще зробити. Залишалося загвинтити під крилом один маленький гвинтик. Дали завдання робітникам. А він забув. Так і передали літак на аеродром. Літак був пасажирський. Полетів літак у перший рейс. У ньому сиділо п'ятдесят пасажирів. Але ж він був без одного-однісінького гвинтика... На віражі крило зламалося, літак упав і розбився. Загинули люди.

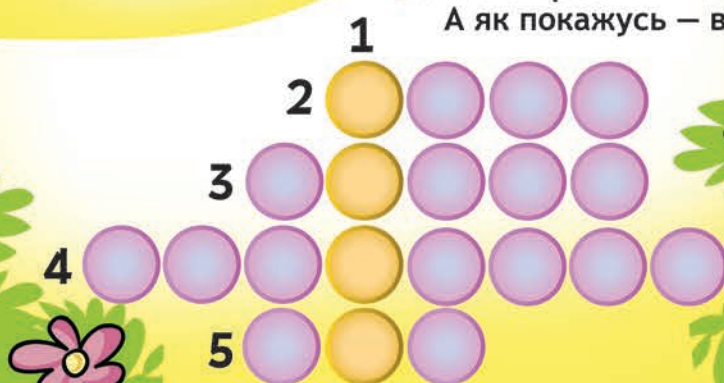
Ось що буває, коли хтось забуде про маленький гвинтик.

Літо надворі

Лабіринт

Літній кросворд

1. Сонце дуже припікало,
Встигли ягоди дозріти.
Ми купались, засмагали,
Бо було чудове...
2. Що за дерево, чий цвіт
Пахне медом на весь світ?
3. Біля нашого села
Вибігла із джерела:
Між лугами, між полями,
Між крутими берегами
Ген — до моря побрела.
4. Під землею народилась
І для борщику згодилась.
Мене чистять, ріжуть, труть,
смажать, варять і печуть.
5. Мене просять і чекають,
А як покажусь — втікають.

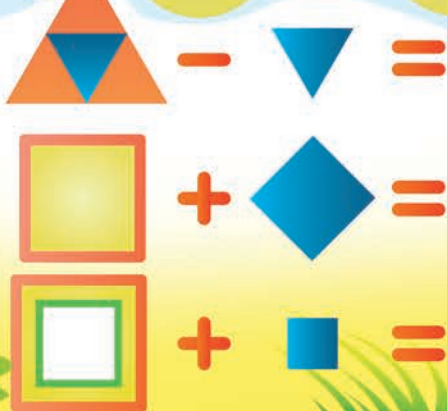

Математика в малюнках

У хлопчика було чотири кульки. Одну він подарував ведмедику. Скільки в нього залишилося?

Поміркуй
та намалюй

Питання та відповіді

Що робить сонечко?
Відповідь: Світить та _____.

Які кольори в пелюстках квітки?
Відповідь: зелений, _____.

Чи вміє рибка розмовляти?
Відповідь: _____.

Літери

Знайди літери і розфарбуй їх.

Василь Сухомлинський

Павлик списав у Зіни задачу

Павлик був стурбований. Дома він сидів над задачею й не міг розв'язати. Тож до школи Павлик прийшов раніше, щоб у когось її списати. Бо працювати сам не любив.

Ось прийшла Зіна. Вона добре вміла розв'язувати задачі. Павлик запитує:

— На скільки дій задача?

— На три,— відповідає Зіна.— А хіба ти не розв'язав?

— Не вийшла... Дай списати...

— Ой, Павлику, чого ж ти сам не хочеш працювати? — запитує Зіна.

Але таки дала йому свій зошит.

Павлик почав списувати. Одна дія,

друга, ось уже третя, а в третій дії він помітив у Зіни помилку. Там, де треба було написати 23, вона написала 32.

У своєму зошиті Павлик написав правильно, а Зіні не сказав, що в неї помилка.

Учителька зібрала зошити, щоб перевірити. Наступного дня їх і принесла.

— У Павлика «п'ять», — сказала вчителька.— Молодець, Павлику, добре попрацював над задачею.

А в тебе, Зіно, — «чотири». Помилки припустилася...

Зіна поблідла. Вона глянула на Павлика. Павлик почервонів і похнюпив голову.

Лабіринт

Помоги утенку пройти к озеру, но берегись мухоморов.

У мышки, сидящей в центре картинки, есть сестренка-близняшка.

Найди ее и раскрась.

Кроссворд «Разные животные»

Кот, слон, лев, кит, собака, бегемот, тигр, крокодил, черепаха, тюлень, крот, енот, носорог, лиса, ворона, дятел.

к	о	т	с	л	е	в	ю	т	с
с	б	т	л	и	к	и	т	ю	д
о	е	и	о	к	р	о	т	л	я
б	г	г	н	е	н	о	т	е	т
а	е	р	к	л	и	с	а	н	е
к	м	в	о	р	о	н	а	ь	л
а	о	ч	е	р	е	п	а	х	а
ю	т	н	о	с	о	р	о	г	к
к	р	о	к	о	д	и	л	ю	м

Дивний мисливець

Живе в нашому селі дід Максим. Усі кажуть: дід — мисливець. Як тільки починається полювання на зайців чи на качок, дід щодня йде з рушницею до лісу. Виходить із дому рано-вранці, а повертається ввечері.

Але що це за дивний мисливець такий! Ніколи не несе додому ні зайця, ні качки. Приходить із порожньою торбою. Одного разу приніс дід Максим зайченя маленьке. Знайшов під кущем. У зайченяти була

зламана ніжка. Дід зробив із двох гілочок пов'язку, забинтував ніжку. Через тиждень ніжка зрослася, і дід відніс зайченя в поле.

Чого ж це дід Максим такий невдаха? Пішли одного разу слідом за дідом, захотілося подивитися, як же він полює. Бачать: поклав дід рушницю, а сам ходить лісом та й розкладає під кущами сіно зайцям.

Зрозуміли тоді, чому дід Максим дивний мисливець.

Компас

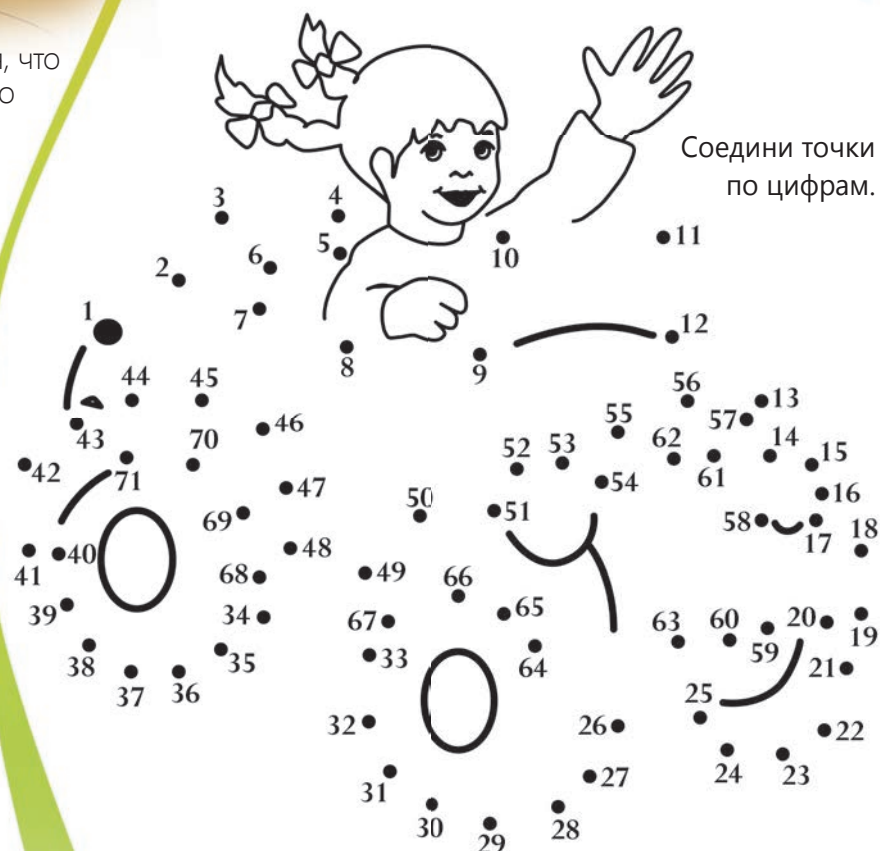

В штате Ньюфаундленд в маленькой деревушке на берегу Атлантического океана жил пятнадцатилетний юноша по имени Альберт. В одно прекрасное утро он подготовил свою моторную лодку для рыбалки и вышел в море. Клев был на редкость хороший, и мальчик несколько часов только и успевал, что вытаскивать огромных рыб трески и укладывать их на корме. Посмотрев в сторону, он заметил, что прямо на него надвигается широкая полоса тумана. Через минуту туман плотной пеленой сомкнулся вокруг лодки. Альберт едва мог разглядеть нос лодки. Он больше не знал, куда ему плыть, он был один в огромном океане, поэтому был страшно напуган!

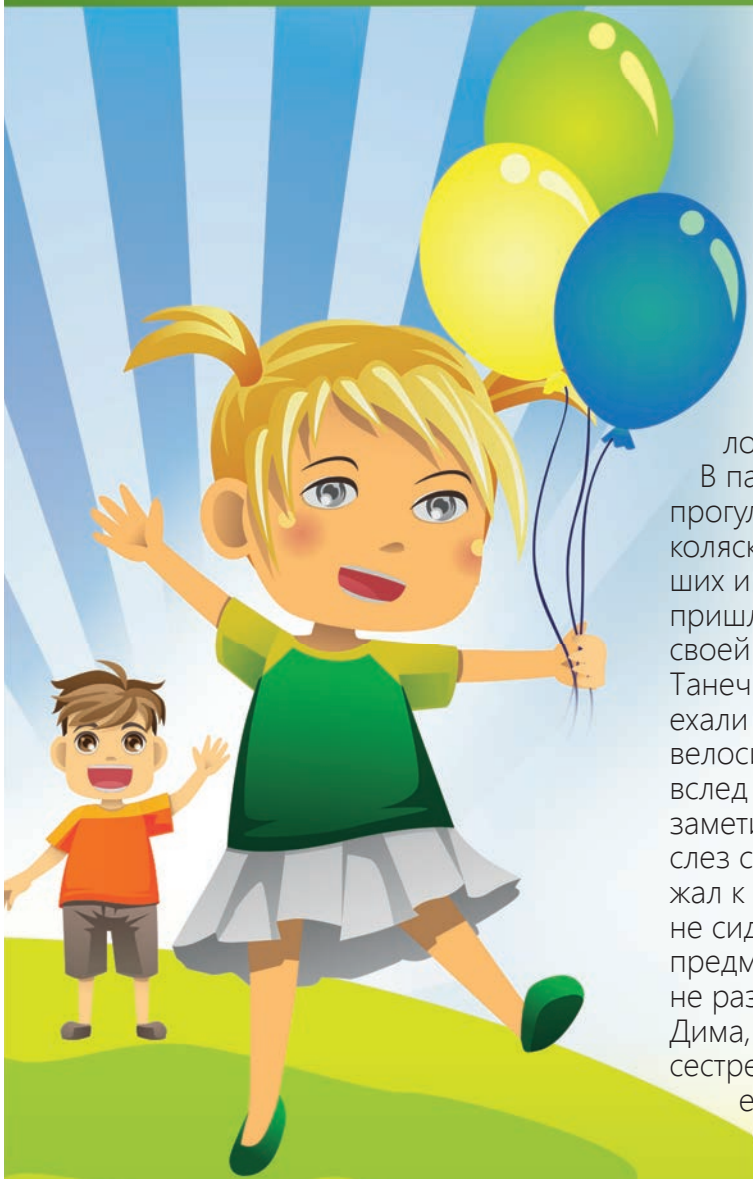
Юноша стал лихорадочно искать компас, но в карманах было пусто. Он забыл взять компас! А ведь мама всегда говорила ему: «Никогда не забывай компас. В море без компаса все равно, что без лодки». Разумеется, он собирался взять его. Но на этот раз одного этого желания оказалось мало. А теперь ему позарез нужен был компас, которого не было. И он был совершенно один. Он бросил якорь. Выхода не было – нужно было

переждать туман. Мальчик надеялся, что в этом его не застанет шторм. Трудно сказать, сколько прошло времени: может быть, два, а может быть, десять часов. Сейчас мальчик отдал бы все за совет, в какую сторону ему плыть, он знал, что его мама увидела туман и сейчас тоже молится. Альберт тоже помолился. А что еще ему оставалось делать? Он помолился еще раз. И – о, чудо! – из тумана показался нос его лодки. Облако поднималось выше. Вскоре он уже видел береговую линию, солнце еще не зашло. Нужно ли говорить о том, что Альберт больше никогда не забывал свой компас? Более того: с тех пор компас – это было первое, о чем он вспоминал, отправляясь на рыбалку. Каждый раз, отталкиваясь от пирса, он перепроверял, на месте ли его компас.

Найди отличия

Лучше, чем в сказке

Привет, друзья! Сегодня у меня для вас замечательная история. Хотела сказать, как в сказке, но она лучше, чем в сказке. А случилось вот что.

В парке, где каждый день прогуливаются мамочки с колясками, где много больших и маленьких детей, пришли погулять Дима со своей младшей сестренкой Танечкой. Вернее, они приехали сюда покататься на велосипедах. А мама шла вслед за ними. Вдруг мама заметила, что Дима быстро слез с велосипеда, подбежал к скамейке, где никто не сидел, и взял какой-то предмет. Издалека мама не разглядела, что это, но Дима, подбежав сначала к сестренке и показав находку ей, уже мчался на встречу маме.

– Мама,

смотри, что я нашел! Это туфелька! Из нее можно сделать лодочку для Танюшкиного пупсика. Правда, здорово?

Маме не хотелось угашать восторг сына, и она восхищенно сказала:

– Ух ты, какая туфелька! Как здорово, что ты ее нашел, сынок! Вот только лодочка из нее вряд ли получится – видишь, здесь узор из дырочек, чтобы ножка маленькой девочки выглядела нарядной.

– Мамочка, но она ведь ее потеряла. Теперь эта туфелька наша!

– А ты представь, как обрадуется мама этой крошки, когда с нашей помощью найдет эту потерявшуюся туфельку. Как она будет благодарна тебе и Танюшке, что вы были так добры к ее доченьке.

– И мы позовем их к себе в гости!? Это будет здорово!

Давай скорее поищем эту малышку. Ты же знаешь, как я люблю гостей!

И вы представляете, ребята?! Потерянная туфелька стала причиной радости для тех, кто ее потерял ... ведь ее нашли. Две семьи стали хорошими друзьями, только потому, что Дима и Танюшка очень любили, когда к ним приходят гости. Получилось даже лучше, чем в сказке, потому что в этой истории не было злых персонажей. Просто каждый использовал то, что имел, для радости другого человека. Дима и Танюшка – найденную туфельку и свою хорошую привычку радоваться гостям, мама Димы и Тани – мудрое отношение к своим детям и гостеприимство, а родители маленькой девочки, потерявшей туфельку, – свою готовность стать друзьями тех, кто помог эту туфельку найти.

Єнот

Єнот – дуже цікаве звірятко. Своїми розмірами він нагадує невеликого песика. Хутро в єнота густе, пухнасте, довге.

На допитливий мордочці чорна смуга навколо очей, наче єнот надів карнавальну маску. Довгий пухнастий хвіст теж прикрашають темні смуги.

В єнота чіпкі лапи. Вони допомагають звірятку спритно лазити по деревам, залазити в дупла. Іноді можна побачити, як єнот переміщується вздовж гілки, немов лінивець: висить спиною вниз.

Єнот не боїться води і чудово плаває. Нерідко під час відливу заходить далеко в море в пошуках раків і крабів, і, певна річ, не впускає можливості зловити рибу.

Найвідоміший єнот – полоскун. Його передні лапки дуже спритні та чутливі. Ними він ловить здобич у річці або болоті. І будь-яку їжу, перед тим як з'їсти, полоще у воді. За таку дивну серед звірів звичку він і отримав свою назву.

Буває й таке, що єнот занурює у воду своїх дитинчат і полоще. Утім, не завжди такі водні процедури їм на користь.

Єноти дуже допитливі. Нерідко вони заходять у села і навіть міста, влаштовують собі нори в сараях, коморах, під будинками чи на сінниках. А в пошуках їжі можуть залізти куди завгодно.

Хитрі єноти навчилися випрошувати частування на узбіччі доріг. І люди не відмовляють цим милим пухнастим прошкакам.

Зазвичай єноти живуть на самоті. Проте там, де їжі вдосталь, можна завжди зустріти справжніх зграї єнотів. Звірі роблять набіги на поля (з посівом), городи.

Та як тільки настає холод – єноти зникають. Ні, вони не пішли в теплі краї, а позалазили у свої дупла або нірки і сплять: чекають приходу весни. Іноді в одній норі єноти можуть зимувати цілою дружною сім'єю.

Малята народжуються весною. Вони маленькі, сліпі. Від маминого молока швидко підрастають. Пройде два місяці, і молоді єноти наважаться вилізти з нірки. Вони почнуть самі про себе турбуватися, знаходити їжу. Проте залишаться з батьками ще на цілий рік.

Єноти – розумні тваринки. Вони добре дресируються і навіть виступають у цирку. Живуть і в зоопарках.

© Чудова країна

Страусы

Много лет назад, когда китайцы увидели страуса, они назвали его «верблюжьей птицей», потому что эта птица крупная, имеет длинную шею, и ее ноги походят на верблюжьи. Исторические сведения о страусах известны очень давно. Ранние египтяне использовали страусиные перья в качестве символа справедливости, потому что опахала по обе стороны стержня имеют равный размер.

Страусы – самые крупные птицы в мире. Их родина – это Средний Восток, Африка и Австралия. Их рост достигает двух с половиной метров, а весят они около 130 килограммов. Страусы могут развивать скорость около 60 км в час, но их обычная, или, как говорят, крейсерская скорость – 50 километров в час. С такой скоростью они могут бежать в течение часа, не слишком утомляясь.

Самка страуса откладывает до 15 яиц. Страусы считаются хорошими родителями. Самка сидит в гнезде днем, а самец ночью. После появления птенцов мама ищет блох и червей, чтобы кормить свой выводок, пока птенцы не смогут добывать еду самостоятельно.

В 1960 году в Национальном парке Найроби сотрудники зафиксировали случай, когда самец высидывал одновременно 40 яиц. Однажды львы согнали птицу. Львята играли с яйцами, как с мячиками, катая их по всему парку. Когда же львиная семья удалилась, страус собрал яйца обратно в гнездо и снова сел на них. Удивительно, но птенцы вылупились. Страусиные яйца очень большие – они вмещают около литра – и потому их скорлупу в древности использовали в качестве водоносов.

И если страусы – родители охраняют и кормят своих птенцов, то тем более Бог заботится о Своих детях.

Фруктовый салат

Ингредиенты:

- бананы – 1-2 шт.
- яблоко – 1-2 шт.
- апельсин – 1-2 шт. или 3-4 шт. мандарин
- киви – 3-4 шт.
- сливы – 2-3 шт.
- сахарная пудра
- кедровые орешки – 3-4 ст. л.

Способ приготовления фруктового салата

1. Бананы очистить и нарезать кружочками.
2. Яблоко очистить, удалить сердцевину и нарезать небольшими кубиками.
3. Апельсин очистить, разделить на дольки и удалить кожицу. Нарезать небольшими кусочками.
4. Киви очистить, нарезать кружочками, затем на половинки.
5. Из слив удалить косточки и нарезать их небольшими кусочками.
6. Все нарезанные фрукты сложить в салатницу. Добавить сахарную пудру и аккуратно перемешать.
7. Готовый салатик посыпать кедровыми орешками или любыми другими орехами (грецкие орехи, арахис и др.).

Приятного аппетита!

Изобретения детей

Дорогие наши юные друзья! А вы знаете, что существует множество изобретений и открытий, авторами которых стали дети? Большинство из этих открытий уже используются в нашей повседневной жизни.

Оказывается, что пластилин изобрела школьница – внучка известного производителя чистящего средства для обоев Клео Маквикера. Оно было предназначено для очищения обоев от угольной пыли. Девочка предложила использовать это средство для игры. Из его состава убрали чистящий компонент, добавили миндальное масло и красители.

Автор идеи создания снегохода – 15-летний канадец Джозеф-Арманд Бомбардьер.

Идея создания меховых наушников для защиты от холода принадлежит 15-летнему американцу Честеру Гринвуду, который любил кататься на коньках и одновременно слушать музыку.

Шрифт Брайля (рельефно-точечный тактильный шрифт, предназначенный для письма и чтения незрячими людьми) разработал французский подросток, 15-летний сын сапожника Луи Брайль. Мальчик был слеп с 3-летнего возраста, а за основу своего шрифта взял «ночной шрифт» капитана артиллерии Шарля Барбье, который использовался военными того времени для чтения донесений в темноте.

Игрушечный грузовик с откидывающимся кузовом изобрел и даже запатентовал шестилетний Роберт Пэтч, нарисовавший данную конструкцию для того, чтобы отец сделал ему такую машинку.

6-летний Вадим Хомич из Житомира придумал прибор, блокирующий автомобиль с нетрезвым водителем.

12-летний Максим Лема из Львова создал робота, выполняющего функции инженеров БТИ. Робот сканирует помещение, замеряет площадь и с помощью радиосигнала передает данные на компьютер.

Фруктовый лед – мороженое на палочке – впервые изготовил 11-летний Фрэнк Эпперсон.

13-летний Лоренс Рок из Британии заработал 250 тысяч долларов, изобретя звонок, который получают на свой мобильный телефон хозяева дома в свое отсутствие. Лоренс Рок изобрел, по сути, программу, которая сумела соединить SIM-карту мобильного хозяев и дверной звонок.

Идея создания батута принадлежит 16-летнему гимнасту Джорджу Ниссену.

13-летняя школьница Мэллори Кьювмен из города Манчестера, США, изобрела новое лекарство от икоты. В состав нового лекарства вошли обычные леденцы, сахар и яблочный уксус. Новинка уже получила название «Ниссурорс».

10-летняя москвичка Анастасия Родимина стала самым молодым обладателем патента на собственное изобретение. Девочка изобрела новый способ печатной графики.

13-летний ученик одной из московских школ Дмитрий Резников разработал совместно со специалистами Государственного медико-стоматологического университета уникальную зубную щетку, предназначенную специально для космонавтов, работающих на орбитальной станции.

8-летняя Аланна Майерс из Данадина, штат Флорида, изобрела средство для безболезненного снятия бинтов. В состав продукта входят мыло, лавандовое масло и вода. На эту идею девочку натолкнула необходимость снятия бинтов после выписки из больницы.

Task 1

Посмотри и запомни.

Веселый English

Animals. What do you know about them?

Животные.
Что ты о них знаешь?

Kangaroo – [кэнгеру] – кенгуру

Turtle – [тертл] – черепаха

Panda bear – [пэнда биэр] – панда

Giraffe – [джираф] – жираф

Task 2

Прочитай и определи, к какому животному относится описание.

1.

This animal is pretty tall and it is yellow with orange spots. It eats leaves and it is from Africa.

3.

This animal is green and small, it eats leaves and vegetables, and it is very slow.

2.

This animal is white and black.

3.

This animal is from Australia, jumps very well.

Task 3

Does kangaroo jump well or not?

Is turtle fast or slow?

Is panda bear black and white or green?

Is giraffe tall or short?

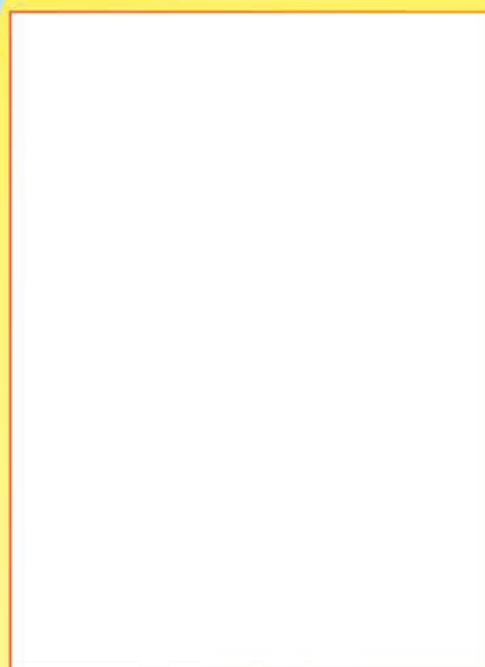
Task 4

Пройди лабиринт. Собери всех животных, — которых мы выучили в Задании 1.

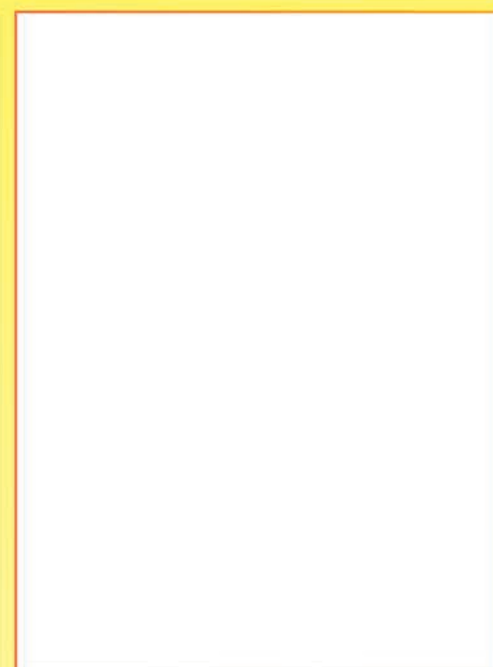

Task 5

Нарисуй панду и жирафа.

Panda bear – [пэнда биэр] – панда

Giraffe – [джираф] – жираф

Мошєрова Діана

Радість бабусі

У бабусі було два онуки.

Один був лінивий, а другий працелюбний. Два брати приїхали в гості до бабусі. Бабуся дуже зраділа, що онуки її не забувають. Працелюбний одразу зайнявся роботою, він допомагав в усьому бабусі. А лінивий онук не допомагав, усе відпочивав.

Ось до старшого зателефонувала мама і сказала, щоб він повертався додому. Старший син повернувся додому, а молодший, лінивий, залишився з бабусею. Бабуся все робила сама. Лінивий онук не допомагав: то до озера ходив купатися, то засмагав, то телевізора дивився. А бабуся трудиться, рук не покладає. Втоми-

лася бабуся. Чекає, доки старший онук приїде, так прилягти хочеться, та роботи багато і часу немає. Доки старший онук приїде, три дні чекати треба. А молодший онук не виявляє бажання допомогти. Звертається бабуся до Бога: «Допоможи, мій Боже, прошу, нехай прокинеться в цій ліній дитині совість і внук не буде ледарювати». Прокинулася бабуся, дивиться у вікно. А там онук моркву копає. Радіє бабуся, дякує Богу, співає пісні. Приїхав старший брат. Здивувався хлопець, бабуся радіє, а брат трудиться. «Як це він працює?» – голосно промовив до бабусі внук. «Це Бог вплинув», – промовила бабуся.

Притча про орла

Ця історія про орла, який заздрив іншому орлові тому, що той умів літати вище і швидше, ніж він. І чим частіше орел бачив свого побратима, тим більше заздрості було в його серці. І одного разу він замислив згубити суперника. Одного разу заздрісний орел побачив мисливця. Опустившись поруч, він сказав:

– Не міг би ти підстрілити геть того орла, щоб він вже ніколи не потрапляв мені на очі?

– Я можу спробувати, – відповів мисливець, – але для цього мені знадобиться перо для оперення моєї стріли.

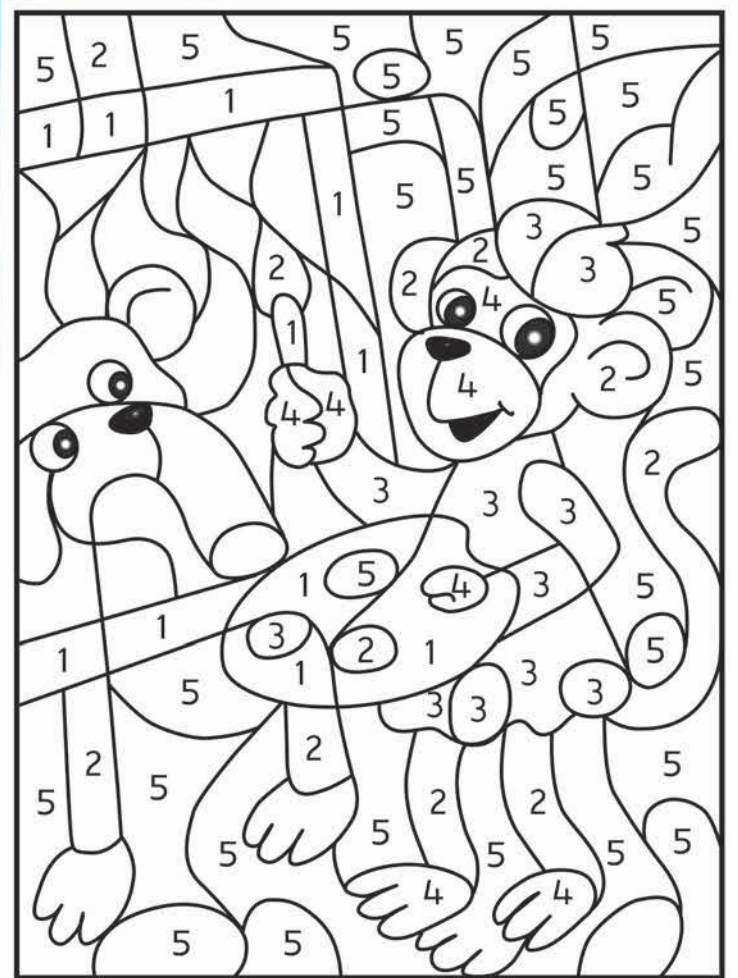
Заздрісний орел з радістю висмикнув декілька пір'їн зі свого крила і віддав їх мисливцеві. Мисливець приладнав перо до своєї стріли і вистрілив. Але стріла не долетіла до суперника. Тоді заздрісний орел дав мисливцеві ще декілька пір'їн і попросив спробувати ще раз. Мисливець вистрілив, але знову схибив. Заздрісний орел не встигав висмикувати пір'я, а мисливець продовжував свою стрільбу. Врешті-решт у орла майже не залишилося пір'я, і він вже не міг літати. Тоді мисливець обернувся і убив заздрісника. Такий був кінець заздрісного птаха.

Заздрість ніколи не призводить до добра. Пам'ятайте про це!

Лелека – вільна птиця.
Летять лелеки у село,
Щоб поселитися на хаті
І звити там своє гніздо.
А ми лелекам дуже раді!
Я чула здавна від бабусі
Казки, історії про бузків.
Про їхню силу і красу,
Про вірність щирі, доброту.
Вони у березні приносять
Всім настрій гарний у село
І пісню нам свою клеочуть
Про те, що почалося тепло!

(Мошєрова Діана)

3-А клас, 9 років

Раскрась с помощью цифр

■ 1 – желтый	■ 3 – синий
■ 2 – коричневый	■ 8 – розовый
	■ 9 – зеленый

Перенеси буквы в новые кружочки по стрелкам.
Прочитай слова.

Реші пример

Раскрась одинаковые фигурки
одинаковым цветом.

Кроссворд «Летние птицы»

Серебряной росой
Усеян спящий луг.
Ступлю ногой босою
И громко ахну вдруг!

И серебристым смехом
Зальюсь я на бегу,
И отзовется эхом
Восторг мой на лугу.

Мы солнце разбудили
За лесом вдалеке,
Росу позолотили
И воду в ручейке.

Смотрите, вон какая
Под солнышком вода!
Искрится золотая,
Ну просто красота!

И мне бы научиться
Сиянье отражать
На пасмурные лица,
Чтобы могли сиять.

Пусть, радостью играя,
Улыбки расцветут
И уголки рая
Повсюду создадут!

Ольга Бокова

Колобок – колючий бик. Кто це такий? Правильно, їжак. У нього на спині багато колючих, гострих голок. А для чого їжачку така колюча шубка? Голочками він захищається від ворогів. У разі небезпеки згортається у клубок.

Як тільки небезпека минає, колючий колобок розгорнувся і показала мордочка з чорним носиком, блискучими очима – намистинками. Видніються лапки з кігтикими, а якщо придивитися, то й вушка. Їжачок фиркає, поспішає: йому час обідати.

Вдень їжачки сплять, залізши в нірку чи заховавшись у густих кущах. А на пошуки здобичі виходять ввечері.

Не бояться натрапити на ядовиту змію – гадюку. Їжак бігає довкола змії, підставляє їй колючки. А в потрібний момент схопить її гострими зубами.

Часто їжаки облаштовують собі оселю поруч з людиною. Адже люди і молока наллють, і чимось смачненьким почастують. А можливо, їжаків приваблюють сараї та комори, де водяться миші.

Їжак

Восени їжак готується до зими. Він багато їсть, накопичує запаси жиру для сплячки. Викопає собі нірку під корінням дерев, під пеньчком або купою гілок. Їжак тягне в нірку сухе листя, траву, мох і лягає спати до весни.

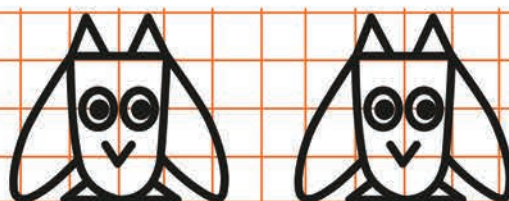
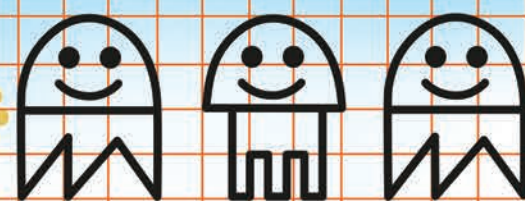
А весною народжуються їжачки – сліпі, глухі та без зубів. Голочки у них м'якенькі, схожі на шерсть. Через деякий час очки у малят відкриваються, з'явиться слух, виростуть зубки.

Мама-їжачиха годує їжачків молоком. А коли йде у справах, вкриває дитинчат листям, травою, мохом, наче ковдрою.

Їжачки підростуть і почнуть виходити зі свого будиночка. Спочатку вони не відходять від мами – з нею безпечніше! Утім, дуже швидко стануть самостійними, а наступного року і зовсім дорослими.

Їжаки приносять людям користь. Вони знищують шкідливих комах, полюють на мишей. Деякі люди намагаються тримати їжаків у себе вдома, але буде краще, якщо колючий колобок залишиться на волі.

© Чудова країна

Малюнки читачів

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Ольга Чінко, 8 років

Елізар Кузьменко, 7 років

Діана Прокіпчук, 12 років

Лідія Грідасова, 9 років

Павло Фулей, 11 років

Аліна Кало, 8 років

Настя Варга, 12 років

Дивіться у червні на телеканалі "Надія"
Нові пригоди **Машки, Мишки, Тишки, Яшки**
та мишки у загадковій країні **Дружболандії**

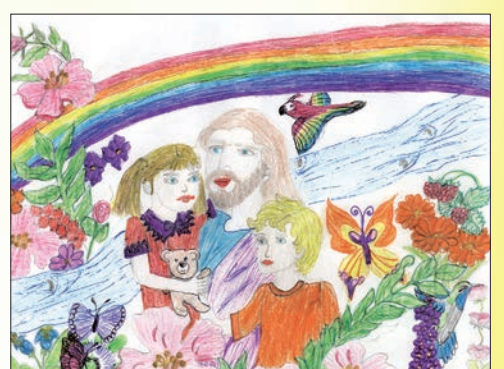
Відтепер програму "Дружболандія",
а також інші дитячі програми дивіться щодня з 16:00 до 17:00

ТЕЛЕКАНАЛ НАДІЯ
www.hope.ua
ВАРТО ДИВИТИСЬ

Наші параметри:
Канал: Nadiya TV
Супутник: ASTRA-4A (Sirius), 5° сх.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC 3/4
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт/с

Яніна Яворська, 8 років

Аліна Ярошук, 11 років

Станіслав Козаков, 8 років

Іван Козлов, 10 років

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль, Світлана Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна,
Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

В газеті використана
Гарнітура: Дегер
© Студія АртЕм Лідія Варга